

Таким чином, нетрадиційні техніки зображення є одним з ефективних методів у навчанні дітей молодших класів малювання, мають яскраво виражену корекційну спрямованість, що забезпечує підготовку школярів до включення до життя. Навчання учнів молодших класів образотворчої діяльності із застосуванням нетрадиційних технік зображення може розглядатися як актуальне та перспективний напрямок педагогічної роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гнатюк М. В. Образотворче і декоративно-прикладне мистецтво (основи образотворчої грамоти) навч.-метод. посіб. Ч. 1 Івано-Франківськ : ЯРИНА, 2016. 196 с.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. К.: Видавничий Дім «Слово», 2013. 448с., 12 с.
3. Малицька О. В. Образотворче мистецтво з методикою навчання : навч.-мет. посіб. Бердянськ, 2016. 346 с.
4. Масол Л. Методика навчання мистецтва в основній школі: Методичний посібник для вчителів. Київ: Шк. світ, 2012. 128 с.
5. Пастир І. В. Основи педагогіки художньої творчості: монографія. Ізмаїл: СМІЛ, 2018, 444 с.

Ковалевич Яна Володимирівна

*студентка 1 курсу магістратури, педагогічного факультету,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Науковий керівник:

Красовська Ольга Олександрівна,

*д.п.н., професор кафедри теорії та методик початкової освіти
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ЗДОРОВ'Я В ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ

Найціннішою якістю життя людини є – здоров'я, що виступає багатоплановим, складним, світоглядним поняттям. Здоров'я це – не тільки відсутність хвороб або фізичних недоліків, а й стан повного емоційного соціального, фізичного, психологічного благополуччя. Воно є найважливішою передумовою до пізнання оточуючого світу до самоствердження та щастя людини. Здоров'я - це базова цінність і необхідна умова повноцінного психічного, фізичного і соціального розвитку дитини. Не створивши фундамент здоров'я в дитинстві, важко сформувати здоров'я зд в майбутньому.

З самого раннього дитинства необхідно створювати навколо дитини таке навчально - виховне середовище, яке буде насичене атрибутами, символікою, термінологією, знаннями, ритуалами і валеологічними звичаями. Це допоможе дитині сформувавши потреби для того щоб вести здоровий спосіб життя, до свідомої охорони свого здоров'я та здоров'я оточуючих людей, до оволодіння необхідними для цього практичними навичками та вміннями. Отже, формування ціннісного ставлення до здоров'я та розвиток традицій здорового способу життя через певний період часу стають надбанням нації, держави, невід'ємною частиною життя людей.

Здійснення педагогічно – формувального впливу для утворення в свідомості старших молодших школярів ціннісного ставлення власного здоров'я, визначається встановленням причинно - наслідкових зв'язків між здоров'ям людини та способом її життя, знань про здоров'я, знання власної афективної сфери та якості міжособистісної взаємодії.

В першу чергу у загальній системі роботи, має реалізуватися навчально-виховна діяльність перед якою стоїть завдання: розвинути в дітей усвідомлення цінності здоров'я і здорового способу життя, що сприяють становленню активної особистості.

Важливим є те, що дитяча особистість яка має сформовану ціннісну картину власного здоров'я, в майбутньому буде брати відповідальність за власне здоров'я, корегувати його.

Аналізуючи слова В. Сухомлинського він писав: „Я не боюся ще й ще раз повторити: турбота про здоров'я – це найважливіша праця вихователя. Від життєрадісності, бадьорості дітей залежить їхнє духовне життя, світогляд, розумовий розвиток, міцність знань, віра в свої сили...Тому, основною засадою роботи школи є створення професійної допомоги у наданні дітям необхідної інформації по здоров'я, здоровий спосіб життя та механізми підтримання здоров'я.

Виділяючи принципи, для формування в виховному середовищі ціннісного ставлення до здоров'я, ми зупиняємось на наступних: [3, с. 96]

- науковості (інформація підкріплена фактами);
- доступності (структуроване подання матеріалу у відповідності вікових норм);
- наочності (для підкріплення вербальної інформації проведення аналогій з демонстрацією прикладів);
- системності (побудова нової інформації на минулому досвіді);
- врахування індивідуальних особливостей дітей;
- активності особистості (використання дослідницьких та проблемних методів роботи).

Модернізування вправ та завдань важливо здійснювати два раз на місяць, з метою підтримання інтересу дітей та зміцнення всіх м'язів організму. Вчитель, спілкуючись з учнями проводить доступну профілактично – пояснювальну роботу, яка стосується здорового способу життя, фізичної

активності. Підштовхує дітей до творчого процесу створення рухливих ігор та вправ.

Розглядаючи складові здоров'я дитини ми можемо зупинитися на ще одному важливому елементі: психічне здоров'я. Варто створити в розумінні дитини образ цілісної здорової особистості та пояснити всі складові елементи з яких складається здоров'я людини. Підтримання оптимального рівня психічного здоров'я реалізується через: прийняття дитини такою, як вона є, повага до дитячої особистості з боку вчителів, створення сприятливого «домашнього» середовища для розвитку дитини. [3, с. 105]

Соціальне здоров'я – також є складовою загального здоров'я. Тут найефективніше буде пояснення з додаванням прикладів використання здорового способу життя в суспільстві, отримання результатів та успіхів. Вчитель тут виступає в ролі фасилітатора, який визначає спрямованість розвитку тої чи іншої компетентності. Наприклад попрацювати над темами: : „Етикет у житті людини”, „Я, сім'я і всі люди” „Я і мої друзі” тощо.

Етапи процесу виховання ціннісного ставлення дітей молодшого шкільного віку до здоров'я, проаналізовано з урахуванням структури і дотриманням взаємозалежності складових компонентів досліджуваної якості особистості: потреби особистості, викликані життєвою значущістю здоров'я; емоційно-оцінні механізми, що забезпечують свідоме ставлення й чітке уявлення про результати дій; мотиви як переважаючі ставлення; дії як фактори стійкого й активного ставлення.

Процес формування ціннісного ставлення молодших школярів до здоров'я проходить ряд етапів: [1, с. 151]

I – спрямований на корекцію потреб, емоцій, мотивів молодших школярів;

II – спрямований на формування у дітей особистого досвіду ціннісного ставлення до здоров'я;

Навчально - виховні впливи визначаються змістовними компонентами ціннісного ставлення до здоров'я виступає психологічний механізм розвитку ставлень у дітей певного віку так, щоб забезпечити логічну наступність кожної ланки процесу.

Засоби які актуалізують процес перетворення суспільної цінності здоров'я на особистісну є:

ігрові завдання, тренінги які формують емоційне відношення, інтерес, схильність розуміння та прийняття здоров'я.

Корекційний вплив полягає у розширенні та посиленні духовної спрямованості потреб, пов'язаних зі здоров'ям. Особлива увага тут припадає на моральні, комунікативні, духовно – ціннісні функції. Надалі додаються завдання на корекцію мотивів дослідження поняття здоров'я – відбувається розширення мотивів, у дітей розвивається самооцінка. В результаті зазначених впливів створюються сприятливі умови для корекції ставлення дітей молодшого шкільного віку до здоров'я – трансформація його від нейтрального, негативного на позитивне.

Типологія завдань, спрямованих на корекцію потреб та забезпечення емоційної готовності до усвідомлення цінності здоров'я, ґрунтується на

врахуванні таких базових параметрів суб'єктивного ставлення як широта, інтенсивність та ступінь стійкості. [2, с. 103]

Формування ціннісного ставлення до здоров'я у дітей молодшого шкільного віку неможливе без інтеграції роботи педагогічного колективу та сім'ї. Кожен складовий елемент сім'я та школа мають свою специфіку впливу на особистість дитини, свої виховні засоби. Важливо, щоб виховні впливи, здійснювані цими соціальними інститутами, взаємодоповнювали один одного, мали однакове спрямування, що сприяло б формуванню у дітей елементів здорового способу життя.

На формування ціннісних орієнтацій молодших школярів впливають навчально – виховні методи роботи школи:

роз'яснення, приклад, навіювання, переконання, завдання, оцінювання та інші.

Аналізуючи складові елементи ціннісних орієнтацій можемо говорити, що основним з них є ціннісне ставлення до природи, життя, що пояснюється як: [2, с. 107]

- визнання права на життя кожної істоти;
- бережне ставлення до будь-яких проявів життя;
- сприймання життя в усій його різноманітності, усіх його проявах і формах, рукотворного світу;

- розуміння того, що предмети створені завдяки праці людини, до них слід бережливо ставитися, розуміння їх корисності в житті людини, отримання насолоди від сприймання рукотворного світу людини;

- прийняття людини як цінності, повага до її автономії, самопочуття, інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Войцехович Б.А. Суспільне здоров'я та здоров'язбереження. Київ. 2003. С.360.
2. Гудачек Я. Ціннісна орієнтація особистості. *Психологія особистості в соціалістичному суспільстві: Активність і розвиток особистості*. Миколаїв.: 2001. С. 102-109.
3. В.А. Сухомлинський «Батьківська педагогіка» . Київ : 1985. С.25-29.
4. Черняк Е.М. Соціологія сім'ї. Миколаїв: 2003. С. 34-38.
5. Лебедева, Н.Т. Формування здорового способу життя дітей молодшого шкільного віку. Мінськ: УП «ІОЦ Мінфіну», 2005. С.112.

Лиса Світлана Іванівна
студентка 1 курсу магістратури, педагогічного факультету,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»